

КУЛЬТУРА СЕРЕДНЬОВІЧН ОЇ ВІЗАНТІЇ

Учениці 9-В класу
Васіної Ольги

Ein Deutschkurs in den Sommerferien in die deutsche Städte. In diesem Sommer mache ich eine Sprachreise. Der Deutschkurs findet in Bremen statt. Der Kurs dauert 3 Wochen. Zu diesem Kurs kommen die Schüler aus verschiedenen Ländern. Wir bekommen die Möglichkeit, deutsche Städte kennen zu lernen, neue Freunde zu bekommen. Vor meine Reise habe ich viel über deutsche Städte gelesen.

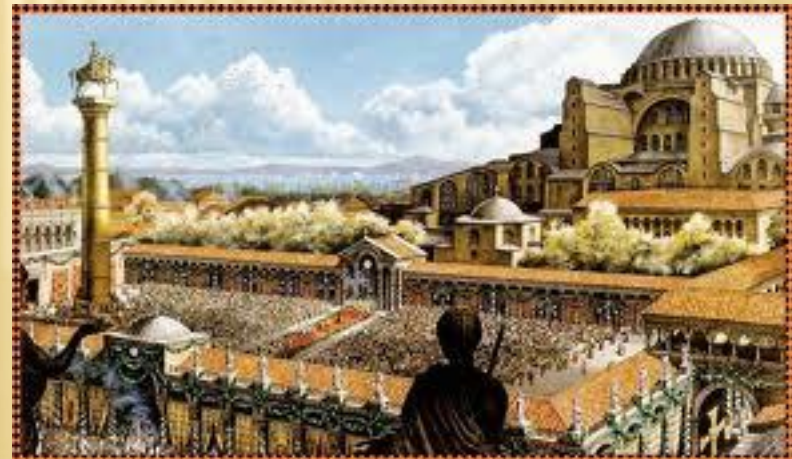
Bremen liegt im Norden Deutschland.

es ist eine Stadt und ein Bundesland.

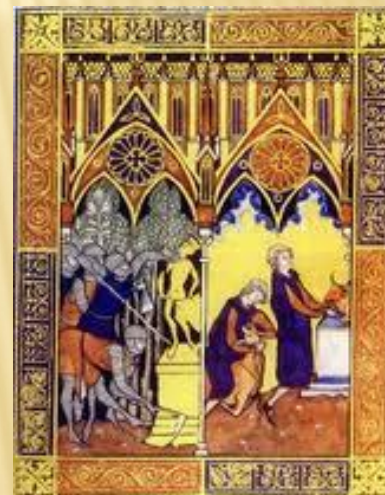
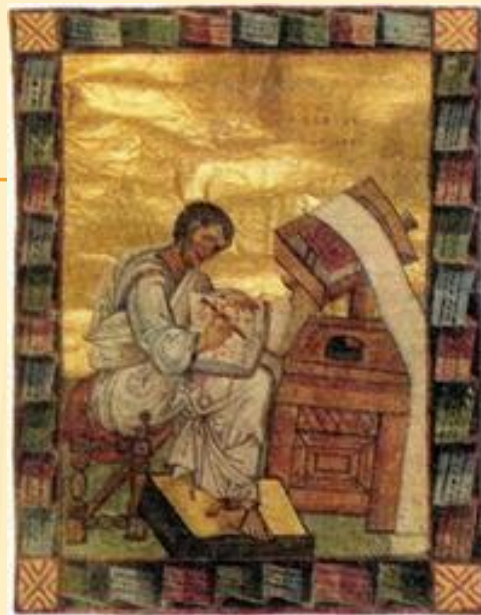
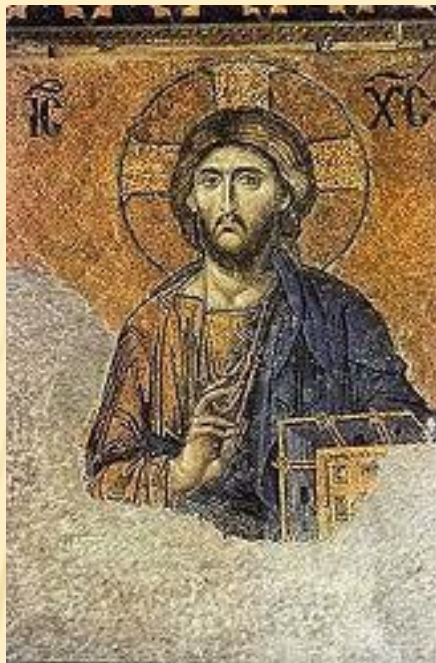
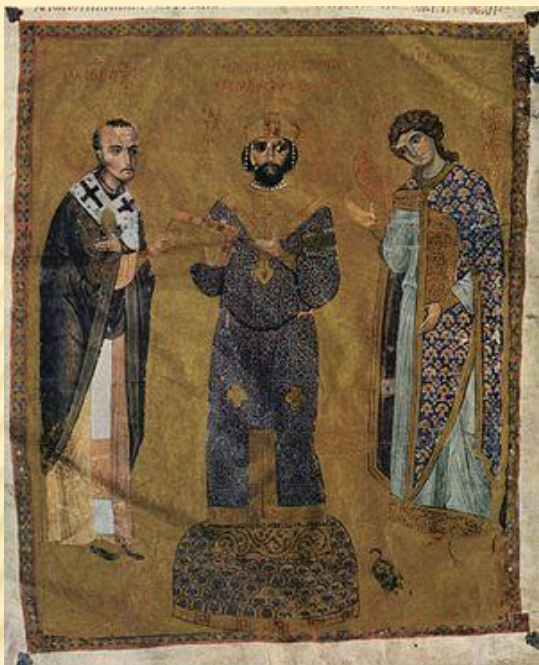
Візантійська цивілізація та її культура

— унікальне явище, яке посідає щільне місце в історії європейської та світової культури. Вона мала вагомий вплив на культуру країн південно- і східноєвропейського регіону. Візантійська держава виникла IV ст. у східній частині Римської імперії внаслідок її розколу, проіснувавши до середини XV ст.

Столиця Візантії Константинополь була заснована імператором Константином I 324 — 330 рр. на місці колишньої мегарської колонії — містечка Візантій. Звідси й назва цієї держави, яку їй дали пізніше, вже після загибелі Візантійської імперії, європейські гуманісти-історики. Самі ж візантійці називали себе римлянами (грецьк. „ромеї“), а свою державу — „Ромейською“.

- Фактично із заснуванням Константинополя Візантія виокремлюється в межах Римської імперії і від цього часу починається відлік її історії. Завершенням усамостійнення Візантії вважається 395 р., коли після смерті останнього імператора єдиної Римської імперії Феодосія I (його правління — 379 — 395 рр.) відбувся її остаточний поділ на Західну Римську і Східну Римську (Візантійську) імперії, імператором останньої з яких було проголошено Аркадія (395 — 408 рр.). Аркадій (395 — 408 рр.).

- Одне з найважливіших місць у візантійському мистецтві посідає **живопис**.
Головні форми візантійського живопису:
монументальний храмовий живопис (мозаїки, фрески), ікона, книжкова

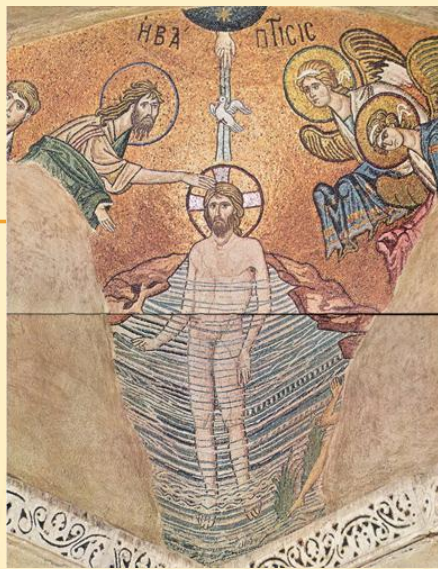
- Візантійська культура і література була зосереджена навколо релігії. Ікона зайняла центральне місце в художній творчості. Архітектура робила наголос на купол, арки, перехресно-квадратний план забудови релігійних споруд. Церковні інтер'єри були прикрашені мозаїками і живописом, що зображали святих та біблійні сюжети. Формальні елементи візантійської архітектури спричинили істотний вплив на оттоманську архітектуру. Візантійська архітектура і архітектурна прикраса крім того розвивалися в середньовічній і ранній сучасній Українській архітектурі. Більш загалом, Візантійські артистичні традиції, зокрема іконографія православних суспільств Європи, Русі і Близького

на мистецтво
східній

□ У мистецтві утвердились і такі форми зображення, як пейзаж і побутові сцени. Вони органічно ввійшли у візантійське релігійне мистецтво, що містило певну спрямованість на народ. Саме ця ознака відрізняла його від класичних елліністичних канонів, хоча траплялися спроби наголосити на приматі спіритуалістичного начала старими художніми прийомами — скороченням пропорцій і розмірів фігур, збільшенням розмірів голови та очей, що повинно було символізувати панування духовного начала.

- З перемогою іконошанування створюються нові прийоми іконопису. Глибока одухотвореність, ідея спіритуалістичного начала почали висловлюватися через особливу манеру зображення обличчя, експресію почуттів, відображених на ньому.
- У X ст. завершується складання детально розробленої системи символіки у зображенні євангельських персонажів і святих — канону, що індивідуалізував їхню зовнішність, надаючи рис портретності.
- Особливої досконалості у зображенні спіритуалістичних начал досягло мистецтво візантійської мозаїки. Багатоманітність фарб і відтінків кубиків смальти створювала ілюзію "божественної вішності"

- Візантійська культура, на відміну від середньовічної західноєвропейської культури, мала риси не лише християнства, а й античної спадщини. Тому, незважаючи на всезростаючий вплив християнства, тут ніколи не згасала світська художня творчість.

*смальтова
мозаїка*

*візантійська
мозаїка*

Софійський собор, мечеть Ая-Софія

*Собор
Чефалу*

- Дуже значним є вклад Візантії у світову архітектуру. Вже у V-VI ст. візантійські зодчі переходять до нового планування міста, яке стає характерним для середньовічної Європи. В центрі міста розташовується головна площа із собором, від якої у різні боки розходяться вулиці. З цього часу з'являються багатопверхові будинки, а з часом — резиденції знатних, багатих громадян. Найвищого розквіту сягає у Візантії церковна архітектура. Ранньовізантійські храми споруджувалися переважно у формі базиліки — витягнутої в довжину споруди, центральна частина якої (нерідко поділена на три, п'ять нефів) завершалася розташованою у східній частині апсидою, де знаходився вівтар з престолом. Двоскатна покрівля на підпорах поступово замінюється куполом, розташованим над центральним квадратом храму.
- У другій половині IX ст. у Візантії з'являється новий тип храму — хрестово-купольний. В ньому ніби зникає базилікальна витягнутість, простір ніби концентрується під куполом, який спирається на чотири стовпи (філяри). З чотирьох сторін до купола приєднуються напівциліндричні частини, створюючи в плані «грецький хрест». Купол символізує небо як притулок Бога.
- Вся система декору храму втілювала ідею зв'язку землі і неба. Храм виступав моделлю світотворення, включаючи в себе весь простір Всесвіту — небо, землю, рай і пекло: від моменту світотворення до майбутнього страшного суду. Шедевром візантійської архітектури є Софійський собор у Константинополі, спроектований під керівництвом мапоазійських архітекторів Анфимія і Ісідора (був посвячений в 537 р.). Храм покритий